

§ 40. Po ulewnych deszczach wysypiskowy powinien zbadać, czy nie wystąpiły podmycia (splukania) pewnych warstw gruntu, co może być przyczyną obsunięcia się gruntu pod ciężarem zajeżdżających na wysypisko pojazdów.

IX. Obsługa ustępów publicznych.

§ 41. Pracownik obsługujący ustęp publiczny obowiązany jest w czasie sprzątnięcia i odkażania ustępu używać odzieży ochronnej, w szczególności rękawic.

§ 42. 1. W razie uszkodzenia w ustępie publicznym instalacji elektrycznej, gazowej, wodnej i centralnego ogrzewania należy o tym zawiadomić przedsiębiorstwo, do czasu usunięcia uszkodzenia należy wyłączyć uszkodzone urządzenia zamykając np. dopływ energii elektrycznej, gazu, wody bądź pary.

2. Przy stosowaniu piecyków gazowych należy zwracać uwagę, czy nie występuje ulatnianie się gazu, oraz należy zachować ostrożność przy używaniu tych urządzeń, aby nie wywołać pożaru.

§ 43. 1. Po ukończeniu pracy w ustępie publicznym należy zamknąć wszystkie czynne zawory i kuiki oraz wyłączyć światło elektryczne.

2. W pomieszczeniu dla pracownika powinna się znajdować odpowiednio zaopatrzona apteczka.

X. Przepisy higieniczno-sanitarne.

§ 44. 1. Każdy pracownik przed przyjęciem go do pracy musi być poddany wstępnemu badaniu lekarskiemu określającemu jego przydatność do danej pracy; w czasie pracy stan zdrowia pracownika powinien być kontrolowany przez okresowe badania lekarskie przeprowadzane co najmniej raz w roku.

2. Nie należy zatrudniać przy wywozie nieczystości i oczyszczaniu dołów kloacalnych osób posiadających uszkodzenia skóry rąk wskutek skażenia lub dotkniętych chorobami skórnymi, a przy ręcznym zmiataniu ulic i placów — osób o niepełnej sprawności fizycznej (np. o słabym wzroku, przytępionym słuchu).

§ 45. 1. Odzież ochronna i sprzęt ochrony osobistej należy po pracy przechowywać w wyznaczonym na to miejscu na terenie zakładu pracy; zabrania się używania odzieży ochronnej poza wykonywaniem obowiązków służbowych.

2. Odzież ochronna powinna być przechowywana oddzielnie od odzieży roboczej i zwykłej (domowej).

XI. Przepisy końcowe.

§ 46. Tekst niniejszego rozporządzenia lub odpowiednie wyciągi z niego powinny być wywieszane w pomieszczeniach przedsiębiorstw w miejscach dostępnych i utrzymywane stale w stanie czytelnym.

§ 47. 1. W ciągu jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przedsiębiorstwa opracują na jego podstawie szczegółowe instrukcje bhp dla poszczególnych stanowisk pracy i działów pracy, dostosowane do warunków pracy w danym przedsiębiorstwie.

2. Każdy pracownik powinien być zaznajomiony z ogólnymi przepisami bhp oraz instrukcjami bhp przed przystąpieniem do pracy na danym stanowisku; w wyjątkowych przypadkach brygadzysta lub grupowy powinien przeszkolić pracownika bezpośrednio na stanowisku pracy.

3. Przedsiębiorstwo jest zobowiązane do dostarczenia każdemu pracownikowi za pokwitowaniem właściwej dla wykonywanej przez niego pracy instrukcji bhp.

§ 48. 1. Przedsiębiorstwo jest zobowiązane do organizowania i systematycznego prowadzenia szkolenia pracowników w zakresie bhp, uwzględniając warunki pracy w danym przedsiębiorstwie.

2. Po zakończeniu szkolenia, o którym mowa w ust. 1, pracownicy powinni być poddani egzaminowi sprawdzającemu z zakresu bhp i powinni otrzymać odpowiednie świadectwa.

§ 49. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. J. Goryński

229

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 czerwca 1960 r.

w sprawie wysokości należności świadków i stron w postępowaniu sądowym.

Na podstawie art. 16 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość należności przewidzianych w dekreście z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445) ustala się:

- a) określoną w art. 2 ust. 2 na zł 50,
- b) określoną w art. 3 ust. 3 na zł 18 za pierwszą do-

bę, jeżeli pobyt w sądzie i podróż w obie strony łącznie trwały ponad 12 godzin, za każdą zaś następną rozpoczętą dobę — do 12 godzin na zł 9, a ponad 12 godzin — na zł 18,

- c) określoną w art. 5 — w sumie faktycznie poniesionych kosztów noclegu do wysokości najniższej ceny za nocleg w hotelu w danej miejscowości, a w przypadku braku rachunku za nocleg w hotelu — na zł 9.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki